

Triumfens ögonblick. Under 1900-talets första decennier framstod Idrottsparken som Norrköpingsbornas riktiga friluftsservat. Och friidrottstävlingarna var många. Till vänster skimtar den gamla A-läktaren, vilken kunde ta 450 personer. Bilden från Norrköpingsrummet vid Stadsbiblioteket.

Idrottsparken har alltid varit förknippad med fotboll och med IFK och IK Sleipner. Bilden från en match mellan IFK och Degerfors i början på 1960-talet och med ett smockfullt Berget.

Se så'n stil han har. Friidrottstävlingar på Idrottsparken på 1910-talet, i det här fallet stavhopp. Notera den nobla klädseln hos den tävlande. I bakgrunden ses serveringspaviljongen från Sylten. Bilden från Norrköpingsrummet vid Stadsbiblioteket.

Berget som försvann. Lagom till fotbolls-EM 1992 byggdes den klassiska ståplatsläktaren för. Även om de nya läktarna var toppmoderna, var det många som sörjde Berget. Bilden från en match mellan IFK och Helsingborg 1993. ARKIVBILD: MICHAEL SVENSSON

Ett oförglömligt minne. Den där septemberkvällen 1966 när Ove Kindvall och Uffe Hultberg sänkte AIK med 6-0. Efter matchen stod hela Parken upp och jublade; Ove! Ove! Ove! Sedan bars Ove Kindvall i guldstol av lagkamraterna Örjan Martinsson, Uffe Hultberg, "Jajjen" Ohlsson, Rolle Pressfeldt, Bill Björklund, Uffe Jansson och Bengt Lindström.

ARKIVBILD: NT-foto

Ljuva stunder på Parken

För hundra år sedan började en del av det forna Krogaregården att förvandlas till ett område för idrott och rekreation. Idag är Idrottsparken en institution. Och en uppfräschad 100-åring.

Jag antar att många av oss Norrköpingsbor har egna förhållande till Parken.

Själv har jag spelat en förmatch på Parken. Stryk mot Gustaf Adolf med 1-0.

Jag har också för mig att jag försökte att planka in några gånger.

Och jag har även deltagit i de skoltävlingar i friidrott som på 1960-talet arrangerades av Norrköpings realskolor.

Men det som har betytt någonting är framför allt alla de IFK-matcher jag sett genom åren. Från liten knatte till vuxen ålder. Och inte stod jag där och tänkte på Parkens egen historia.

Men den finns. Och den är intressant.

Det var år 1903 som mark uppläts för det nybildade bolaget AB Norrköpings Idrottspark.

Området i fråga låg i anslutning till Lennings sjukhem och hade tidigare använts som jordbruksmark.

Framstående Norrköpingsbor lämnade bidrag för planernas förverkligande, bland annat fabrikören Pehr Swartz med 25 000 kronor. Bolagets första styrelse kom att bestå av herrarna Emil Kindahl, C W Lokrantz och Emil Löfvenius.

En av de första åtgärderna var att även överta den mark som Gustavianska barnhuset hade vid Helgeberg, alltså det som långt senare kom att utvecklas till ståplatsläktaren Berget.

Den östra delen förvärvades först efter ett par år.

Under invigningen hösten 1903 var anläggningen inte färdig men en ceremoni skulle ändå hållas.

800 personer kom till Idrottsparken och där fick de bland annat höra prins Wilhelm invigningstala och därefter spelades det en match mellan IFK och Gymnastikföreningen.

När senare den östra delen skulle ställas i ordning fick man problem i form av ett långt och djupt dike. Och därtill jordsorkar. De senare höll på att underminera hela området.

Men diket fylldes igen och problemet med jordsorkar åtgärdades. 1906 var den dåvarande anläggningen med fotbollsplaner och banor för friidrott färdig.

Från utställningen på Sylten köpte bolaget för 520 kronor Nykterhetsvännernas serveringspaviljong, vilken även kom att användas som omklädningsrum.

Successivt utvecklades området, först med en skidbacke och kälkbanor. Materialet till skidbackens träbyggnad levererades av Stens Bruk AB och byggnadsnickaren Clas Jonsson åtog sig att resa den på tio dagar för 250 kronor.

År 1923, efter 14 år, revs dock skidbacken, hårt påverkad av väder och vind.

Under 1900-talets första decennier framstod Idrottsparken som Norrköpingsbornas riktiga friluftsservat. Vinterspelen Östergötland-Småland lockade mängder med åskådare och skridskor och kälkar hyrdes ut för 25 öre i timmen.

Ett annat dragplåster var de iskarnevaler som genomfördes till ackompanjemang av mässingsmusik.

Under sommar säsongen arrangerades det stora friidrottstävlingar och ett ständigt återkommande evenemang var de stora hästutställningarna.

A-läktaren kunde ta 450 personer och på båda sidor av den byggdes senare öppna och enkla sittplatsläktare av trä.

Här fanns även tennisbanor och curlingbanor. Norrköpings Curlingklubb hade i början av 20-talet köpt in den gamla kägelpaviljongen vid utvårdshuset Röda Stugan och flyttat den till Idrottsparken.

I privat regi byggdes även en tennishall i hörnet mot dåvarande Västra Promenaden.

Idrottsparken har alltid varit förknippad med fotboll och med IFK Norrköping och Sleipner.

Publikrekordet är fortfarande från seriefinalen mellan IFK och MFF i juni 1956, då hela 32 234 personer hade sökt sig till Idrottsparken. Det var då som den berömda träläktaren rämnade.

Och när det gäller själva utvecklingen har den ökade publikutvecklingen inom just fotbollen varit en starkt pådrivande faktor.

Ett vintereldorado. Allmänhetens åkning på Idrottsparken i sent 1910-tal. Skridskor gick att hyras för 25 öre i timmen. I bakgrunden ses den gamla Cirkusbyggnaden, där dagens Brandstation återfinns och hörnet på Militärskolan. Bilden från Norrköpingsrummet vid Stadsbiblioteket.

Lagom till fotbolls-VM 1958 stod en ny modern läktare klar, med en kapacitet på 4 600 personer. Fem år senare var installationen klar av en toppmodern elljus anläggning, den förmästa i hela landet.

Elljuset invigdes i april 1963, då IFK tog emot franska FC Nancy.

Samma år som fotbolls-VM fick curlingklubben konstfrusna banor och det var även då som utearenan för ishockey, den klassiska Mänskensrinken fick konstfruset.

Och även om fotbollen har spelat en huvudroll har det det arrangerats en uppsjö av andra arrangemang under åren. Exempelvis barnkolonier, Idrottsmässorna, speedway, isracning, boxning, popkonserter och kosackuppträdanden(!).

Listan kan göras hur lång som helst.

När det var dags för fotbolls-EM i Sverige 1992 genomfördes en rad genomgripande förändringar av Parken.

Nya läktare uppfördes som höll de säkerhetskrav som Uefa ställde.

Vilket i sin tur innebar att gamla Berget byggdes för.

Oförlätligt. Berget var ju en klassiker. Minnen från oförglömliga stunder på den gräskladda höjden dyker upp på näthinnan. Exempelvis den höstkval 1966 då hela Parken stod upp och jublade; Ove! Ove! Ove!

Ove Kindvall hade sänkt AIK med fyra mål. Uffe Hultberg med två. Förnedringen slutade vid 6-0.

Men för idolen Kindvall var det tack och adjö den där kvällen. Profsslivet i holländska Feyernoord väntade.

Det är nog mitt starkaste minne från Parken.

LASSE SÖDERGREN
lasse.sodergren@nt.se
011-200 151

Källor: Norrköpings Idrottspark 1903-1928. Norrköpingsminnen av Georg Jonsson.

